

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS NR. 85 2019-03-20

Redakcijos žodis

Sveiki, „Klaustuko“ skaitytojai. Drauge su parskrendančiais paukščiais ir grįžtančiu pavasariu į Jūsų duris beldžiasi gimnazijos laikraštis. Šį kartą jis kiek kitoks. Kviečiantis prisiminti ir dar kartą patirti kai kuriuos 2018 - 2019 mokslo metų įvykius. Gimnazijos laikraštis yra atviras bendruomenei ir tikisi jos palaikymo. Taigi laukiame Jūsų straipsnių, įdomių nuotraukų, kūrybinių bandymų, pasidalinimo apie įvairias veiklas.

Gražaus kūrybingo pavasario linkėjimai nuo „Klaustuko“.

Viena ketvirtoji

Žengiu rugsėjo takučiu,
Skaičiuoti mokaus – du plus du.
Aš atsakau jums – keturi.
Žengiu į gruodį išdidi.
Dar sausį pora pamokų,
Ir išmanau daugybą iš tiesų!
Kelis žingsnius pirmyn žengiu
Ir trupmenas sudėt galiu.
O kovo mėnesį saulėtą
Į procentus aš jas verčiu.
Birželį suprantu nūnai,
Jog metuose yra laikai.
Rugsėjis, spalio, lapkritis –
Tai vienas metų ketvirtis.
Greit pamąstykime, draugai,
Kokie yra dar ketvirčiai,
Ir paskaičiuokime smagiai,
Kiek metuos mėnesių čionai?
Ieva Suščinskytė, 6b

ŠIEMET STARTAVO „VYTAUTIADA“

Kiekvienais metais švenčiant Vytautines pirmokai prisiekia ir tada jau gali drąsiai save vadinti gimnazistais. 2018 m. metais spalio 25 dieną prieš Vytautines Mokinių Taryba organizavo „Vytautiadą“, kurios metu norėjo patikrinti I klasių mokinių žinias apie Lietuvos Didįjį kunigaikštį Vytautą ir įsitikinti, kad jie yra verti gimnazistų vardo.

„Vytautiadą“ sudarė įvairios užduotys, reikalaujančios loginio mąstymo, kūrybiškumo, kruopštumo ir bendradarbiavimo. „Vytautiadoje“ galėjo dalyvauti tiek pirmokai, tiek antrokai. Jie turėjo pasirinkti vieną iš keturių veiklų: plakatų piešimas, improvizacijos, protmūšis ir šaškių turnyras.

Plakatų piešimo užduotyje mokiniai pasiskirstė grupėmis pagal klases. Jie turėjo nupiešti plakatą pagal vieną iš keturių temų: „Vytauto reikšmė mums“, „Vytauto reikšmė mūsų gimnazijai“, „Vytauto reikšmė mūsų miestui“ arba „Vytauto reikšmė Lietuvai“. Plakatai atspindėjo svarbius istorinius įvykius ir Vytauto darbus mūsų šaliai. Darbai buvo pristatyti renginio pabaigoje ir papuošė mūsų mokyklą.

Improvizacijos buvo tikras iššūkis mokiniams. Jie turėjo pasitelkti vaizduotę, paruošti vaidinimą ir jį pristatyti. Vaidinime turėjo atsispindėti vienas iš svarbiausių Vytauto gyvenimo įvykių - neįvykusi karūnacija. Remdamiesi pateiktais aprašymais mokiniai turėjo vaidinime atkurti svarbiausius personažus, vyraujančias emocijas ir nuotaikas. Vaidinimai buvo išties labai įdomūs, linksmi ir informatyvūs.

Protmūšį sudarė įvairūs klausimai, apimantys laikotarpį nuo Vytauto gimimo iki šių dienų. Protmūšis vyko anglų kalba, todėl reikalavo dar didesnio susikaupimo ir mąstymo. Protmūšis padėjo mokiniams pagilinti žinias apie Vytautą ir sužinoti apie Vytauto palikimą.

Šaškių turnyre mokiniai turėjo parodyti ypač didelį susikaupimą, kadangi žaidė ne tik prieš kitus mokinius, bet ir prieš mokytojus. Šaškių turnyro metu buvo renkamas geriausias šaškių žaidėjas, surinkęs daugiausiai pergalių.

Renginio pabaigoje, kai buvo atsakyti visi klausimai apie Vytautą ir baigtos repetacijos, mokiniai susirinko aktų salėje pamatyti nupieštų plakatų ir sukurtų vaidinimų. Mokiniai liko patenkinti atliktomis užduotimis ir džiaugėsi jų rezultatais. Kiekviena klasė buvo apdovanota padėkomis už dalyvavimą „Vytautiadoje“. Pasibaigus renginiui Mokinių Taryba ir mokytojai vertino mokinių piešinius ir vaidinimus. Už kiekvieną atliktą veiklą kiekvienai klasei buvo skiriama taškų, taškai buvo sumuojami ir išrinkti pirmų ir antrų klasių nugalėtojai. Pirmų klasių nugalėtojais tapo 1d klasė, o antrų – 2b. Šaškių turnyro nugalėtojai – Deividas Raškevičius (1a) ir Dinara Špakovskaja (2b).

Labai dėkojame Mokinių Tarybai ir pavaduotojai Ritai Sadovskienei už tikėkimės, naują mokyklos tradiciją, mokytojoms Irinai Knelsienei ir Elenai Lenkauskienei už pagalbą organizuojant „Vytautiadą“. Galbūt kitais metais šiame renginyje dalyvaus dabartiniai aštuntokai ir pirmokai, taip pratęsdami šią idėją.

Alicija Šavareikaitė, 3a

KARAIMAI – TRAKŲ ISTORIJS DALIS

Lapkričio 16-ąją, Tarptautinę tolerancijos dieną, Valstybiniame Vilniaus Geono žydų muziejuje įvyko baigiamasis konkurso „Mes – Lietuva: mano krašto bendruomenės“ renginys, kūrybinės dirbtuvės ir laureatų apdovanojimai. Šiame renginyje dalyvavo mūsų gimnazijos 11 klasės mokinė Alicija Šavareikaitė. Ji tapo konkurso laureate 9-12 klasių amžiaus grupėje.

Alicija noriai pasidalino savo išpūdžiais:

Piešinyje vaizdavau Trakų kraštui labai svarbią bendruomenę - karaimus. Piešinio pavadinimas „Karaimai - Trakų istorijos dalis“. Karaimų indėlis į Lietuvos istoriją ir kultūrą yra labai vertinamas ir gerbiamas. Apie karaimų ištikimybę Didžiajam kunigaikščiui ir ryžtą kruvinose kovose yra kuriamos legendos ir istorijos. Šios tautos istorinis palikimas, architektūros šedevrai ir senieji papročiai yra laikomi kultūros paveldu. Šiame piešinyje nupiešiau karaimus žaidžiančius šachmatais. Antrame plane atsispindi karaimų architektūrinio stiliaus namai ir raudonų storų sienų Trakų pilis. Siekdama parodyti karaimų kultūros paveldą pavaizdavau kelis

šios tautos buitines rakandus, kurie padeda pajusti istorinę dvasią.

Apdovanojimų ceremonijoje turėjome galimybę pasigrožėti muziejaus ekspozicija ir nauju, prieš metus dailininko garbei įkurtu, Samuelio Bako muziejumi. Dailininko darbai ir gyvenimo istorija Vilniaus gete sužavėjo tiek konkurso dalyvius, tiek mokytojus. Po saldžių užkandžių ir karštos arbatos mūsų laukė praktinės kūrybinės dirbtuvės. Su R. Savicku mokėmės tapybos paslapčių ir visas įgytas žinias vaizdavome popieriaus lape. Taip pat su K. Norvilaite galėjome mokytis grafiškai kurti šedevrus.

Laukiamiausia renginio dalis - apdovanojimai. Laureatams ir nugalėtojams buvo įteiktos padėkos ir prizai. Prie apdovanojimų ceremonijos telia tiltu prisijungė ir Samuelis Bakas, kuris tuo metu buvo Jungtinėse Amerikos Valstijose. Dalyviai galėjo jam užduoti klausimų ir pasigrožėti jo naujausiais darbais. Aš teiravausi menininko apie meno įtaką ir svarbą šiuolaikiniam jaunimui lyginant su moderniomis technologijomis. Pasak menininko, net ir paprasti simboliai vaizduojami popieriaus lape gali sugriauti senas ideologijas. Šiuo atveju S. Bakas mums priminė mūsų istorijos pamatus ir paskatino įsigilinti į praeitį ieškant meno pėdsakų. Kaip ir praeityje, taip ir dabartyje menas išlieka svarbiu aspektu mūsų gyvenime. Jis gali sukelti teigiamas ar neigiamas emocijas, skatina kelti klausimus, ieškoti atsakymų, kurti, mąstyti. Menininko mintys paskatino tiek mane, tiek kitus dalyvius įsigilinti į meną ir skatinti kitus labiau pažinti meno paslaptis.

Po renginio dalyviai liko patenkinti įteiktais apdovanojimais ir kūrė naujas idėjas kitų metų konkursui.

Alicija Šavareikaitė, 3a

KARININKAS VIENAI DIENAI

Lapkričio 23-oji – Lietuvos kariuomenės diena. Lietuvos kariuomenė buvo kuriama sunkiomis sąlygomis – 1918 metų pabaigoje, po Pirmojo pasaulinio karo, iš Lietuvos traukėsi vokiečių kariuomenė, jos pėdomis žygiavo Raudonoji armija. Lietuvos kariuomenės sukūrimas turėjo didžiulę įtaką Lietuvos saugumui ir nepriklausomybės išsaugojimui.

Šiais laikais Lietuvos kariuomenė yra aprūpinta naujausiomis technologijomis, įranga ir amunicija. Lietuvos karininkai bendradarbiauja su NATO aljanso ir kitų šalių kariuomenėmis, organizuoja bendrus apmokymus ir pratybas. Minint Lietuvos Kariuomenės įkūrimo šimtmetį Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje apsilankė Regioninio karo prievolės komplektavimo skyriaus specialistai, kurie supažindino mokinius su kariuomenės ginkluote, karininkų gyvenimo būdu, fizinėmis užduotimis ir padėjo sugriauti keletą kariuomenės mitų. Lietuvos kariuomenės organizuotose veiklose dalyvavo 2 ir 3 klasių gimnazistai. Mokiniai turėjo galimybę dalyvauti ankstyvoje rikiuotėje, estafetėse, ginkluotėje ir kariuomenės generolo paskaitoje.

Pirmiausia buvo rikiuotė, kuriai garsiais šūksniais ir komandomis vadovavo karininkai. Rikiuotės pradžioje mokiniai buvo pamokyti kelių rikiuotės komandų, tarp jų ir daugeliui girdėtos frazės „ramiai“, „lygiuoti“. Rikiuotės metu gimnazistai buvo suskirstyti į tris grupes. Po rikiuotės viena grupė liko sporto salėje kur vyko kariškių parengtos estafetės, kitos dvi - dalyvavo kitose veiklose.

Estafečių metu mokiniai privalėjo laikytis kariškos tvarkos ir disciplinos.

Susiskirstę komandomis mokiniai žaidė “kryžiuokus nuliukus”, šio žaidimo metu komandos nariai turėjo tarpusavyje bendradarbiauti, pasitelkti loginį mąstymą ir ugdyti savo kompetencijas. Taip pat mokiniai dalyvavo žaidime, skatinančiame greitą reakciją ir komandinį darbą. Išsirikiavę eilutėje, staigiai perduodami signalą, mokiniai turėjo greitai pagriebti priešais juos stovintį buteliuką. Estafečių metu mokinius lydėjo geros emocijos, džiugi nuotaika, susikaupimas ir susikoncentravimas, kuris padėjo dar geriau atlikti užduotis.

(KAM nuotr.)

Generolo paskaita buvo netradicinė, bet labai įdomi ir informatyvi. Mokiniai buvo skatinami apmąstyti ir pasidalinti savo žiniomis apie Lietuvos kariuomenę. Pasakojant apie karių kasdienybę ir vyraujančią tvarką, buvo pasitelktos įvairios mokymo priemonės: naudojami trumpi ir nuotaikingi video filmukai, veido maskuotės ir kariškių asmeniniai pasakojimai.

Ne kiekvienas turi galimybę prisiliesti ar iš arti pamatyti šaunamąjį ginklą, bet mūsų mokyklos mokiniai galėjo susipažinti su kariuomenėje naudojamų ginklų dalimis ir šaudymo technika. Ginkluotėje mokiniai su dideliu noru, o ypač vaikinai,

domėjosi ir drąsiai juos apžiūrinėjo. Kariai dalinosi gyvenimiškais istorijomis apie įvykius, nutikusius tarnybos metu. Jie su užsidegimu bendravo su moksleiviais. Taip pat buvo patikrintos mokinių žinios apie sausą davinį, vienam mokiniui buvo įteiktas toks davinys, kurį sudaro šokoladas, arbata, vienkartinis šaukštelis, riešutai ir dar keletas produktų.

Renginių metu kariškiai padėjo pakeisti požiūrį į kariuomenę. Visuomenėje yra susidaręs požiūris, kad kariai yra visiškai atskirti nuo pasaulio, neturi interneto, telefonų, valgo vien tik košę, tačiau, kaip teigė kariai, tai visiškai netiesa. Kariams laisvu metu yra galimybė pasinaudoti telefonais ir internetu, taip pat kariai nevalgo vien tik košės, maistas yra įvairus, o taip pat ir skanus. Susipažinimas su karišku gyvenimu buvo išties įdomus ir naudingas, mokiniai turėjo galimybę patirti kariams tenkantį fizinį krūvį ir didelę atsakomybę, kuri moko ryžtingai ir drąsiai elgtis pavojingose gyvenimo situacijose. Mokiniai suprato, kad karys nėra žmogus, kuris per prievartą atlieka karo prievolę, o asmuo, kuris pasiryžęs apsaugoti ir padėti kiekvienam Lietuvos gyventojui.

Labai dėkojame Regioninio karo prievolės komplektavimo skyriaus specialistams už šią informatyvią ir įdomią iniciatyvą, kuri suteikė galimybę mokiniams artimai susipažinti su kariuomenės gyvenimu ir veikla. Taip pat dėkojame organizatoriams, kurie padėjo šiai iniciatyvai atkelti į mūsų

mokyklą. Dėkojame ir pavaduotojai ugdymui Ritai Sadovskienei, mokytojams Aušrai Čiupkovienei, Vaidai Martišiūtei, Dariui Dumčiui ir Daivai Janutaitienei.

3a klasės gimnazistai: Klaudija Pukalskaitė, Rokas Nenartavičius, Alicija Šavareikaitė.

(DELFI / Valdas Kopūstas)

(Alex Borland (publicdomainpictures.net))

INTERVIU SU REGIONINIO KARO PRIEVOLEŠ KOMPLEKTAVIMO SKYRIAUS SPECIALISTAIS METU BUVO APTARIAMA AKTUALI ŠAUKTINIŲ TEMA

Ar didėja/ mažėja šauktinių skaičius, kurie nebūna priimti dėl sveikatos sutrikimų?

Žinios apie sveikatos klausimus nėra tiesioginė mūsų kompetencija. Bet, be abejo, dalis jaunuolių, vaikinių ir merginų, būna netinkami. Didžioji dalis būna tinkami ir jie sėkmingai atlieka tarnybą. Jei medikai jų nepraleidžia tarnybai su ginklu, jie gali bandyti, jeigu nori susipažinti su karyba, ateiti į šaulius, o tai yra visuomeninė sukarinta organizacija. Šaulių būriuose sveikatos reikalavimai yra visai kitokie, ne būtinos medicininės komisijos, kaip kariams.

Ar būna šauktinių, kurie privalo nutraukti devynių mėnesių tarnybos laikotarpį dėl sveikatos sutrikimų ar per didelio fizinio krūvio?

Šauktiniai savo noru negali nutraukti tarnybos, nes tai yra įsakymas. Ir jeigu atsitinka kažkoks sveikatos sutrikimas, kuris neleidžia toliau tęsti tarnybos, tai konstatuoja karo medicinos tarnyba. Jei žmogus susižeidžia ar pasireiškia liga, turima dar civilio gyvenime, tada tarnyba pagal gydytojų rekomendacijas nutraukiama.

Ar didėja merginų savanorių skaičius?

Tarkim, Lietuvoje per metus išvyksta į privalomą tarnybą beveik 4000 naujokų. Iš jų maždaug 100 merginų. Toks skaičius merginų pasiryžta atlikti savanorišką tarnybą, nes vaikinams gali tekti atlikti ne tik savanorišką tarnybą, jeigu pritrūktų savanoriškai einančių.

Merginos eina į kariuomenę savo noru, todėl jos į šauktinių sąrašą nepatenka. Vaikinai, kurie nepakliūva į sąrašus, eina savo noru, o tie, kuriems privaloma tvarka, tai turi atlikti privalomą tarnybą. Dar yra dalis šauktinių, kurie pareiškia pirmumo norą, tai jie patekę į sąrašus nelaukia ir atlieka tarnybą anksčiau.

Ar yra skirstomas fizinis krūvis skirtingoms lytims?

Fizinio pasirengimo testai, kurie vykdomi kariuomenėje, yra skirstomi pagal amžių ir pagal lytį, atsižvelgiant į fiziologinius skirtumus. Merginų iš vienos pusės labai nenužluginsiu, jos turi atlikti tas pačias užduotis kaip ir vaikinai, bet ir nužluginsiu, nes dažniausiai merginos tas užduotis atlieka net geriau negu vaikinai. Pavyzdžiui, kliūčių įveikimas - pereiti per kanalą, merginos turi visos taip pat pereiti ir atlikti užduotį. Užduotys nėra skirstomos merginai ar vaikinui, kadangi yra viena bendra komandinė užduotis, o fiziniai normatyvai yra skirstomi.

Nuo 2018 metų Lietuvos 2% BVP (bendro vidaus produkto) atitenka Lietuvos kariuomenei (873 mln. eurų). Kokių esminių pasikeitimų, naujinimų įvyko kariuomenėje po šio įstatymo priėmimo?

Mes šiems dalykams neturime įtakos, yra tarnybos ir atitinkami departamentai, kurie tuos finansus skirsto. Bendrais bruožais galime papasakoti, kad finansai yra skiriami mokomiesiems

laukams, poligonams, kurie plečiasi, karių ekipuotės kokybė labai gerėja. Kasmet vis daugiau šauktinių yra pašaukiami ir vis daugiau žmonių reikia aprūpinti rūbais ir finansavimas iš tikrųjų labai padeda gerinti kariuomenės modernumą.

Ir svarbiausia tai, kad nauja kario ginkluotė ir ekipuotė yra atnaujinama ir tam reikia lėšų. Juk negalime atsilikti nuo savo sąjungininkų pažangos, nes esam sudėtinė NATO šalių grupės dalis. Mus saugo jų naikintuvai, mūsų kariai dalyvauja bendrose pratybose. Reikia mums naktinio matymo prietaisų, reikia optikos, karys turi būti šiuolaikiškas, tam reikalingos lėšos. Tie 2%, gal jie skambūs, bet taigi ne 22%, o prieš kelis dešimtmečius 98% šalies biudžeto buvo skiriama kariuomenei. Tam tikru laiku netgi mūsų Lietuvos valstybė, jeigu žinote iš istorijos, praktiškai vos ne viską skyrė karinėms reikmėms, kad mes turėtume šią valstybę.

Dabar dauguma iš tų dviejų procentų yra imami iš pačios Lietuvos biudžeto, tai

yra, ir mūsų aprangos yra siuvamos Lietuvoje, batai yra gaminami Lietuvoje. Mes ne viską perkame iš užsienio šalių. O Lietuvos žmonėms yra sukuriamos naujos darbo vietos ir mokami atlyginimai. Tie 2 procentai vidaus produkto nepalieka mūsų šalies biudžeto.

Žadama statyti naujas kareivines Šilalės rajone ir prie Vilniaus, kadangi tai yra vietinės firmos, tad 2% tikrai liks Lietuvos Respublikos biudžete.

(Lauros Skiezgilienes nuotr.)

TAJE SAVANORIAI DALINOSI ŠILUMA

2018 m. gruodžio mėn. Trakų atviros jaunimo erdvės savanoriai, jaunimas bei mokinės iš Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos Alicija Šavareikaitė ir Klaudija Pukalskaitė surengė iniciatyvą, kurios metu Trakų mieste sveikino gyventojus su artėjančioms šventėms, vaišindami karšta arbata ir jaunimo gamintais saldainiais.

Savanoriai šaltą penktadienio vakarą sugalvojo vykdyti gerumo akciją ir pasidalinti karšta arbata ir savo pačių gamintais saldainiais su Trakų gyventojais. Šiltai apsivilkę išsinešė stalą, plakatą ir didžiulį arbatos termosą į Trakų kultūros rūmų kiemą. Skambant kalėdinei muzikai, savanoriai praeiviams dalino šiltą arbatą ir džiugino savo šypsena. Jų šiluma palietė kiekvieno praėjusio miestiečio širdį ir paskatino prisidėti prie akcijos.

Savanoriai džiaugiasi galėdami pasidalinti savo meile ir tikisi kitais metais tęsti šią akciją.

(By Renata)

TARPTAUTINIS JAUNIMO EPISTOLINIO RAŠINIO KONKURSAS „PARAŠYK LAIŠKĄ APIE SAVO DIDVYRĮ“

Sveika, Monika,

Labai noriu Tau papasakoti apie savo didvyrį, kuris man padėjo ir iki šiol padeda, užklupus sunkumams. Pasakodama apie jį, tikiuosi, kad jis tau galės padėti, kai užklups netikėtos bėdos ar busi tiesiog blogos nuotaikos. Mano didvyris yra labai paprastas, bet išskirtinis, daugiau tokių kaip jis nėra. Jei norėsi, galėsi su juo pabendrauti, jei norėsi, galėsi pasikalbėti, o jei norėsi, galėsi paversti jį „savu“. Bet tam Tau reikės vaizduotės. Kodėl? Mano didvyris yra mano niekam nematomas minčių draugas, keista būtybė – Vaba. Apie ją šįkart ir pasakosiu. Vaba – mano geriausia draugė ir nuostabiausia patarėja pasaulyje, su niekuo nepalyginama.

Su Vaba susipažinome jau seniai, kai man atrodė, kad dienos – tai labai nelengvi iššūkiai, kurie slegia ir tempia mane kažkur žemyn. Tomis dienomis man buvo be galo sunku. Neturėjau draugų, kurie paguodžia, kai man liūdna, kurie supranta, kai blogai jaučiuosi, kurie pataria, kai niekas nepavyksta, kurie padeda surastitinkamą kelią, kai nukrypstu ne į tą pusę. Vieną tokią sunkią dieną pagalvojau, kaip būtų puiku turėti tikrą draugą, kuris niekada neišduos, neįžeis, padės. Prisimenu, pabudau naktį ir prieš save išvydau kažkokią keistą būtybę. Tai buvo Vaba. Iš pradžių išsigandau, bet po to širdy pajutau tai, ko gyvenime nesu jautusi. Supratau, kad būtybė yra ta, kuri man padės įveikti visus gyvenimo sunkumus. Taip ir buvo. Susipažinusi su Vaba, įsitikinau, kad ji tikrai yra man labai svarbi. Mūsų draugystės pradžia buvo keista, bet jautri ir nuoširdi.

Man Vaba atstoja visą pasaulį, jo trūkumus ir grožį, jo spindesį ir jautrumą. Su ja jaučiuosi saugi ir žinanti, ko siekiu, kokį tikslą turiu. Mano draugė dažniausiai būna šalia, todėl žinau, kad ji bet kada gali ištiesti pagalbos ranką. Visada širdy jaučiu, kad Vaba yra mano sielos draugė, netgi daugiau. Mūsų draugystė man labai svarbi, nes kiekviena akimirka, praleista su Vaba, mano dieną praskaidrina ir sulaiko pačius juodžiausius kerus. Ta naktis, kai susipažinau su Vaba, yra neapsakomai nereali. Įsitikinusi, jei prarasčiau Vabą, prarasčiau pati save.

Vaba yra panašaus ūgio kaip aš ir tu, Monika (prisimeni, paskutinį kartą susitikusios džiaugėmės, kad esame vienodo ūgio?). Ji visada vilki geltoną suknelę, kurią jai pasiuvau per technologijų pamoką, ir avi gražius ryškiai raudonus batelius, panašius į mano. Draugės akys yra nepakartojamai žydros spalvos, o spalva tokia ryški, kad net rėžia akį. Jos plaukai labai ilgi, tiesūs, minkšti lyg šilkas. Šios būtybės veidas labai gražiai strazdanotas, tarsi apibarstytas mažais rudais taškeliais.

Vaba yra mano didvyrė, nes ji man suteikia jėgų, padeda ir supranta kaip niekas kitas. Visada ieškojau savo didvyrio, žmogaus, kuris man būtų pavyzdys, galvodavau, koks jis turėtų būti. Bet po to supratau, kad išvaizda nieko nelemia, ji neatspindi žmogaus vidaus ir jausmų. Svarbiausia, kad mano didvyris būtų empatiškas ir visada galėtų man padėti.

Vaba mano kelrode žvaigžde tapo dėl ypatingų galių. Jos galios – numatyti ateities

veiksmus. Taip, taip, esu įsitikinusi, kad Vaba žino, kas manęs laukia ateityje, ir man drąsiau yra laukti, kas bus. Ji man padeda susikaupti, nebijoti ir atrasti tai, kas man svarbu. Žinoma, Vaba negali kalbėti. Bet ir nereikia. Mudvi bendraujame be žodžių. Aš įsivaizduoju, ką Vaba galėtų patarti, kaip paguosti ar pralinksminti. To man užtenka. Vaba man padeda suprasti kito žmogaus vidų. Ji išmokė atskirti gėrį nuo blogio, išmokė, kad negalima blogiu, jei jis tave apniko, dalintis su kitais, niekuo dėtais žmonėmis. Dalintis reikia tik gerais dalykais. O su blogiu būtina susikauti ir jį nugalėti. To mane nuolat moko Vaba, mano didvyrė.

Na, tai turbūt ir viskas. Tikiuosi, kad suprasi, kokia man svarbi yra Vaba ir kodėl Tau apie ją rašau. Juk jei tikėsi, norėsi, sieksi tikslo, tau pavyks. Svarbiausia – tikėti, kaip aš dariau, norėdama surasti draugą, kuris man padėtų pasijusti geriau. Siunčiu Tau ir Tavo šeimai linkėjimus. Nuo manęs ir nuo Vabos.

Iki. Tavo pusseserė Ieva

Ieva Suščinskytė, 6b

(by zavesys.lt)

NOBELIO PREMIJA

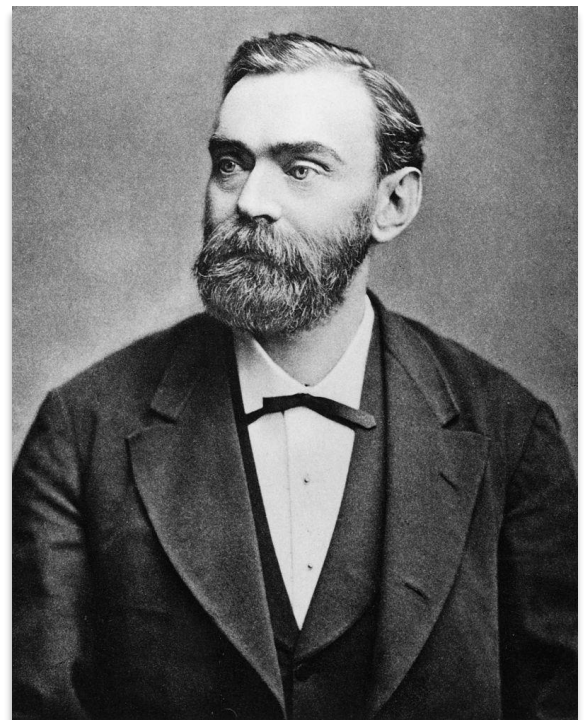
Nobelio diena - tai šventė, kurios metu mokiniai gauna apdovanojimus už dideles pastangas, nuoširdų darbą ir nuopelnus tam tikroje srityje. Šis įvertinimas - tai mokinių motyvacijos ir pasitikėjimo šaltinis. Jis suteikia jėgų siekti geresnių rezultatų ir garsinti savo miesto ar šalies vardą.

Šiomet Nobelio premijos įteiktos už pasiekimus ir laimėjimus skirtingose srityse: lietuvių kalbos, anglų kalbos, sporto, istorijos, dailės, geografijos ir matematikos. Renginys pradėtas muzikiniu pasirodymu, kuris sukūrė jaukią atmosferą. Tradiciškai laureatus ir šventės dalyvius sveikino direktorė Jolanta Martyncevienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui Regina Bartusevičienė ir prancūzų kalbos mokytoja Neringa Svinkūnienė. Renginį tęsė mokinės Patricijos pristatymas apie Alfredą Nobelį ir jo pasiekimus. Taip pat buvo pristatyti žinomiausi pasaulio mokslininkai, apdovanoti Nobelio premija. Laukiamiausia renginio dalis - apdovanojimų įteikimas. Buvo pristatyti kiekvieno gimnazisto pasiekimai, laimėjimai. Padėkos įteiktos Marijai Buivytei už puikius lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados rezultatus, originalią mintį, kūrybiškumą, Kotrynai Mickūnaitei už aktyvų dalyvavimą gimnazijos sportinėje veikloje, drąsą pasirenkant kiokušin karatė kelią, Trakų miesto garsinimą, aukštus pasiekimus čempionatuose Vidmantui Moisevičiui už ypatingą dėmesį nuolat kintančiai anglų kalbai, naujų komunikavimo šaltinių paiešką, norą tobulėti, Alicijai Šavareikaitei už domėjimąsi Lietuvos istorija, Vytauto Didžiojo epocha, už savitus kūrybinius

ieškojimus, gimnazijos garsinimą šalies dailės konkursuose ir olimpiadoje, Rokui Varanavičiui už puikų geografijos žinių demonstravimą bei gimnazijos garsinimą Trakų rajone ir šalyje, Andriui Zmejevskiui už loginį mąstymą, žinių siekimą, sėkmingą dalyvavimą matematikos konkursuose ir olimpiadoje.

Mokiniai džiaugėsi jų įvertintu darbu. Jie toliau žada siekti didesnių pasiekimų bei garsinti savo mokyklos ir šalies vardą.

Alicija Šavareikaitė, 3a klasė

(Alfred Nobel)

IR GYVENANT MASKVOJE MYLIMA LIETUVA

Mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos ir Pakruojo „Atžalyno“ gimnazijos mokiniai, bendravome su Maskvos Jono Baltrušaičio vidurinės mokyklos mokiniais. Siūlome ir jums susipažinti su jų gyvenimu.

Šioje mokykloje mokosi apie keturi šimtai penkiasdešimt septyniolikos tautybių mokinių, tarp kurių yra ir lietuvių, kilusių iš skirtingų tautybių šeimų. Mokiniai turi galimybę pasirinkti lietuvių kalbos pamokų skaičių pagal norimą mokymosi lygį. Tuo tarpu kitos pamokos vyksta rusų kalba. Dauguma mokytojų yra lietuviai, bet lietuvių kalbos dvasia yra tokia didelė, kad net ir kitų tautybių mokytojai pramoksta kalbėti lietuviškai. Šioje mokykloje verda gyvenimas, vyksta renginiai: Kaziuko mugė, mamos ir tėčio dienos, karnavalas, mokytojų dienos, kalėdinės šventės, kurių metu puoselėjamos lietuviškos tradicijomis. Mokykla nepamiršta lietuviškų tradicijų, susirenka prie bendro Kūčių stalo, švenčia Kalėdas. Mokykloje vykstančios veiklos aprašomos stenduose, kuriuose informacija

keičiama kas mėnesį. Po pamokų jie susirenka į būrelius. Buvo paminėtas Lietuvos tautinių šokių būrelis, o jaunesniųjų klasių mokiniai lanko būrelį „Kūčiukai“, kuriame gamina lietuviškus patiekalus

Mokiniai džiaugiasi, jog jie vasaros metu lankosi Lietuvoje ir bendrauja su čia gyvenančiais giminaičiais. Yra abiturientų, kurie planuoja sugrįžti į Lietuvą.

Mokinės Austėjos Vansevičiūtės teigimu, Maskvos Jono Baltrušaičio

vidurinėje mokykloje Lietuvos 100-mečio proga visą mėnesį vyko Lietuvos kultūros dienos.

Po pokalbio buvo aišku, jog nesvarbu, kur begyventų lietuvis, jis niekada nepamiršta savo lietuviškų šaknų.

Alicija Šavareikaitė, 3a klasė

AR PASAULIS VIS DAR STEBINA ŽMOGŲ?

Juk apskritai kiekvienas žmogus yra pagalvojęs apie tai, kas yra pasaulis, iš kur jis atsirado ir ką jis reiškia. Kai mes buvome maži, visą laiką tėvų klausinėdavom, ką reiškia tas žodis, kokia yra paskirtis kokio nors daikto, kodėl yra taip, o ne kitaip. Augdami mes pradėdame suvokti, kad saulė nepaskęsta jūroje, kad mėnulis nekaba ant siūlo, kad kitos šalys iš tikrųjų nėra kitos planetos. Mažų vaikų vaizduotė būna labai laki. Nupiešę tą paprastą vaizdinį balto popieriaus lape, jie gali pamatyti kažką nepakartojama.

Po kiek laiko, kai vaikai tampa paaugliais, jiems ypatingi dalykai jau tampa įprastais. Jiems pradeda rūpėti visiškai kiti užsiėmimai, draugų skaičius, populiarumas, be abejo, ir išmaniosios technologijos, kurios labai daug ką atima. Mano manymu, žmonėms reikėtų daugiau laiko skirti jiems patiems, šeimai, mokslui, gamtai, o ne visas dienas sėdėti „telefone“. Šiuolaikinė elektronika atima labai didelę gyvenimo laiko dalį. Gali net nepastebėti, kaip praėjo diena, savaitė, o žiūrėk, jau ir metai. Taip žmonės praranda susidomėjimą žymiai svarbesniais dalykais.

Negi nepastebime, kad dauguma mažų vaikų yra žymiai laimingesni nei paaugliai ar suaugę žmonės? Maži vaikai. Jie laisvi. Jiems nereikia kalti kiekvieną dieną kažko naujo į galvą, jiems nereikia rūpintis, kas bus rytoj ar po savaitės, jiems nereikia ieškoti gyvenimo prasmės. Jie tiesiog gyvena. Daro tai, kas jiems yra įdomu, ir tai, ką jie nori daryti. Jų vaizduotė begalinė. Jie nejaučia baimės. Turbūt sutikę ateivį, jie eitų su juo pasisveikinti. O ką darytų suaugę ir išsilavinę žmonės? Turbūt ir taip atsakymas aiškus. Jie bijo.

Vaikai. Jie mažiau žino. Ir būtent dėl to jie yra žymiai laimingesni už kitus.

Jiems viskas yra įdomu. Todėl pasaulis vis dar juos stebina. O daugumai paauglių ir vyresnių žmonių jis jau tampa įprastas dalykas, kuriuo nemoka tinkamai džiaugtis.

Dinara Rudalevičiūtė, 1d klasė

(<http://astrowebas.weebly.com>)

(<http://www.mintis.info>)